

Бащи тѣмници спохождатъ,
На старость дни си оплакватъ;
А майкитѣ имъ отхождатъ
Край село да ги вѣсчакватъ!

А пакъ дѣвойки невѣсти
Потайно сълзи проливатъ:
Че тѣхни момци злочести
Безъ право въ затворъ изгниватъ!

Юнци, волове и стада
Мучатъ нестойно въ обори.
Че господарѣтъ имъ страда
У тѣмни мрачни затвори!

Кола, орала, устени
Изапустели по двори;
А плодни няви брѣздени,
Че кои ще да ги повтори?

Сега какъ може да пѣе
Билъ той днесъ и най коравій
Ако не сълзи да лѣе,
Дано зло да са поправи?

Не е день, не е за пѣсенъ;
Но день за споменъ плачевенъ;
За туй и азъ сжмъ безъ пѣсенъ
Отъ тойзи плачъ, ревъ вседневенъ!

Славейковъ

ЗИМА

И првій снѣгъ

Въ дѣтинството ми, въ онуй ахъ време
Кога живота не е драгъ,
Какъ силно тупкаше сърце ми,